

en pristidende. Ny er endvidere bestemmelsen om, at rådet *skal* foretage undersøgelser af prisdannelsen indenfor vigtigere områder og offentliggøre resultatet af disse undersøgelser i den nævnte pristidende.

Også under den nugældende lov har man foretaget sådanne undersøgelser, navnlig forsåvidt angår pris- og avanceudviklingen for varer, der tidligere har været underkastet regulering, og prismyndighederne har herom i nogle tilfælde afgivet særskilt beretning til handelsministeren, ligesom man i et vist omfang gennem meddelelser fra prisdirektoratet har gjort offentligheden bekendt med resultatet af undersøgelserne.

En udvidet gennemførelse af offentlighedsprincippet vil formentlig kunne opnås ved, at der i meddelelser fra prisdirektoratet gives mere udførlige redegørelser vedrørende de af priskontrolrådet foretagne pris- og avancefastsættelser (svarende til de redegørelser, der allerede bringes vedrørende ankesager), jfr. iøvrigt besvarelsen af spørgsmål 33.

§ 11, stk. 3, må sammenholdes med § 7, 3. pkt. Efter forslaget er det *offentligheden* og ikke blot vedkommende erhvervsorganisation eller virksomhed, der skal have adgang til at gøre sig bekendt med det grundlag, på hvilket rådet har truffet sin beslutning. I denne forbindelse gør man opmærksom på, at forslaget næppe kan undgå at medføre en noget større administration som følge af, at det vil være nødvendigt, at sagerne deles i to, idet der næsten altid ved sagernes bedømmelse vil foreligge oplysninger vedrørende tekniske forhold o. a. i virksomhederne, som offentligheden ikke kan have noget krav på at blive bekendt med.

§ 12 indeholder de centrale bestemmelser om, under hvilke betingelser rådet skal gribe ind overfor priser, avancer og forretningsbetingelser, jfr. § 8 i den gældende lov.

Efter forslaget påhviler det rådet at gribe ind overfor priser, avancer og forretningsbetingelser, der skønnes at stille forbrugerne ringere, end tilfældet ville være under fri konkurrence mellem hensigtsmæssigt arbejdende virksomheder, og som kriterium for, om indgreb bør finde sted, vil det være at tage i betragtning, om et flertal af virksomheder indenfor et område eller enkeltvirksomheder og sammenslutninger, der er anmeldelsespligtige, opnår *enten* dækning for omkostninger, der ikke kan anses for nødvendige ved hensigtsmæssig produktion eller omsætning, *eller* avancer, der ligger ud over, hvad der forekommer påkrævet bl. a. under hensyntagen til forrentning af den investerede kapital og en rimelig konsolidering, *eller* indkomster, der står i misforhold til den ydede indsats ved produktion eller omsætning.

Efter den gældende lovs § 8 kan en pris ikke anses for urimelig, såfremt konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, og iøvrigt skal der ved afgørelsen af, om en pris er urimelig, ses på omkostningerne i virksomheder, der arbejder med efter forholdene tidssvarende materiel, og som drives på normal teknisk og kommerciel hensigtsmæssig måde.

Som det vil fremgå ved en sammenligning mellem den gældende prislov og forslaget, er bestemmelserne i lovens § 8 mere negativt formuleret end forslagets § 12. Efter lovens § 8 kan som nævnt prisen ikke anses for urimelig, såfremt konkurrencen er tilstrækkelig til at sikre en fri prisdannelse. Iøvrigt skal der ved afgørelsen af, om prismyndighederne skal gribe ind overfor en pris, tages hensyn til varens kvalitet og til varens betydning i produktion og forbrug.

Lovens § 8 fastsætter således ikke nogen pligt for prismyndighederne til at foretage indgreb, men opstiller begrænsninger for prismyndighedernes indgriben, idet der i hvert fald ikke skal gribes ind, såfremt konkurrencen kan antages at være tilstrækkelig virksom, ligesom det af bestemmelsen i 2. pkt. må følge, at der, selvom denne betingelse ikke er opfyldt, alligevel ikke skal foretages indgreb, såfremt den pågældende vare spiller en underordnet rolle i produktion og forbrug.

I modsætning hertil fastslår forslaget positivt, at det påhviler rådet at gribe ind overfor priser, avancer og forretningsbetingelser, der efter rådets skøn stiller forbrugerne ringere, end tilfældet ville være under fri konkurrence mellem hensigtsmæssigt arbejdende virksomheder. Dog gælder rådets pligt til at gribe ind ikke ubetinget, idet det i paragraffens stk. 2 nærmere præciseres, hvilke kriterier rådet skal lægge vægt på ved afgørelsen af, om der skal foretages indgreb. Det kan antages, at den i forhold til den nugældende lovs § 8 ændrede formulering i forslagets § 12 vil kunne få nogen betydning for rådets aktivitet med hensyn til at gribe ind. I hvert fald er der jo ingen tvivl om, at det er hensigten med forslaget at muliggøre større aktivitet fra rådets side.

Iøvrigt må det ved vurderingen af, hvilken betydning der kan tillægges den i sam-